

Az arad-osanádi egyesült vasutak par-
lotáson, hova a hirdetések, előfize-
tési pénzek és a kiadás körüli pana-
szok bérmentve küldendőek.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Bélyegdíj külön 80 kr.

A kettős ünnepnek egyáltalán nem voltak valami figyelemreméltó külpolitikai eseményei. Egy vakhir újra zavart jelzett Bulgáriából, de gyorsan meg is csáfolták. Szófiából ugyanis távirati uton jelentik, hogy oda tegnap távirati tudakozódások érkeztek állítólagos rendzavarásokról terjesztett hírek iránt, melyeknek eredete valósággal megfoghatatlan, mintán Szófiában és egész Bulgá-

országban és Oroszországban gyönyörködve leskelődtek a kifakadásokra. A végén az sült ki, hogy az egész ügynek mérges, de tehetetlen fergek csipkedésénél nem volt más alapja. N é m e t o r s z á g n e m m i n d e n é r d e k é b e n o s z t o s i k A u s z t r i a - M a g y a r o r s z á g g a l, és így valamely merész politikai dilettáns arra a gondolatra jöhetne, hogy Németországnak más szövetségeket ajánljon, de ez a kárhozzát ut Németországot a legrosszabb és legveszedelmesebb helyzetbe sodorhatná. A politikai észlességgyé számítása mindig arra a végeredményre jut, hogy m i n d k é t á l l a m n a k s z ű k s é g e v a n r á, h o g y s z ö v e t s é g b e n á l l i j a n a k e g y m á s s a l. Ohajtandó tehát, hogy a közvélemény sem itt, sem ott, még a legcsekélyebb mérvben se engedje át magát a gyanakodásnak és féltékenykedésnek.

„Németországnak különféle vasa van a tűzben s Ausztria vagy szövetségű maradvány nem lesz.” Ezen mondatot az ibériai redibis jóslat szellemében is lehetne úgygavarni, mert hát oda is volna magyarázható, hogy Ausztria lesz vagy nem lesz bűnös destréu; de miután az értelmezés valószínűleg az akart lenni, hogy Ausztria megszűnik léni, ha nem marad szövetségű: tartuk említkedőstünket az orakulum ezen csöszlathöz. Felelőleges megjegyezni, de ismétlem mégis, hogy a szövetségesség szállításá felett nem okoskodom, mert az felül áll minden léha felelőcésen. En csak azt találgatom, hogy melyik hát az a másik vas, melyet a berlini parlamenti Németország a tűzben tart. Természetes, hogy az nem lehet Franciaország. Mert ha ez megnyerhető volna Németország új szövetkezésének, azon esetben nem volna szükség semmi szövetségére, még a mostanira sem; s Oroszország készülődéseai vagy megszűnnének, vagy nevetőgesekké válnának, de semmi esetben sem maradnának féltelmekesek senkire nézve.

Európa békéje csupán azért van veszélyben, mert Oroszország készülődése titokban, izzó állapotban tartja a francia revanche-vasat. Amely pereczbe ez kihúlna, azon pereczben megbénulna az egész orosz mesterkedés s helyreállana az údvész fejlődés biztonsági körszerete minden civilizált országban. Midőn tehát új kombinációról van szó s midőn ahhoz — éppen mert szöba kell jönnie, — Franciaország csatlakozása nem is képzelhető: hol van hát az a másik vas? Máshol nem lehet mint Pétervárott. És ha a berlini lap liberális szeméi előtt egy német orosz-olasz szövetség ábrándképe labeg: hát el kell ismerni, hogy az olyan szövetség lenne Európa népeire a legnagyobbsz veszedelem. Mert az már nem lenne béke-liga, hanem egyenesen háborús szövetséget, hódításokra. Oroszországnak ugyanis nincs szüksége szövetségesre, ha békeségben akar maradni; mint nincs Franciaországnak sem. Ez a két hatalom éppen azért van egymással bizalmas viszonyban és igyekszik támogatni egymást mindenütt, mert háborúra készül mindenik s lesi rá a kedvező alkalmat. Ha tehát Németország azt akarná elérni, hogy Oroszország az ő szövetségese legyen, akkor nemcsak háborút kellene biztosítani a szövetségese társ részére, hanem azon kilátást, hogy általa sokkal többet fog nyerni, mint más által. Különböznem vehetné rá Oroszországot, hogy Franciaországnak hátat fordítson. De hát háborút kell Németországnak? Fiaial császária megadta e kérdésre a feleletet trónbeszédében, midőn még a győztes háborút is csapás gyanánt említé. S vajjon a német egység szilárdulása és állandósága biztosabbá lenne az olyan hadjáratok által, melyek nem öszesíteneék lelkesülésre a nemzet érzelmét, s csak az orosz hatalmat növelnék? Hát én azt tartom hogy azon érzelemegység, mely Németországban a mostani hármassövetség iránt meg van, nem lenne meg semmitéle más kombináció iránt, s hogy az a másik vas, mely egyértelmű lenne a támadó háborúk folytonosságával, sokkal kevesebbet érne, mint az eddigi vas, mely csak a békét akarja biztosítani, de ezt biztosítja azzáltal is, hogy készen várja és képes megbüntetni a támadásokat. En tehát nem látom azt a másik „vasat” a német politika gyakorlati titkában. De nem kell felelni egy más dolgot. Oroszország kegye határtalan volt a feldarabolt Németország iránt, hová rolettezni rándultak főurai és a hol egyenesen a nagyherczogek reménylhető feleségét látták leányvaikban a

A kapitányi hivatal hatásköréhez tartozó kihágási ügy tárgyalatott és elintéztetett 21.

Ki ne ismerné a t. olvasók közül Goethe: „E r k ö n i g”-jét? Sötét, szelcsiben lovagol az atya, fiát magához szorítva s melengetve. Egyszerre csak megjelenik a szellem s el akarja ragadni a gyermeket. Édes szóval, szép ígéretekkel csalogatja oly hangon, melyet csak a gyermek ért. Ez megrémül, görcsösen kapaszkodik atyjába s az iszonyat hangján

Mintha még most is látnám, most is hallanám! Igen, mert látni és hallani kell őt. Látni miként állítja kezének egy mozdulatával, végtelenül mozgékony arczzmai valamelyikének egyetlen rándításával plastikailag elének az atyába kapaszkodó gyermekét, s a félelemtől s iszonyodástól eltorzult arczát; miként szorítja magához mindjobban félénk magzatát az atya; miként kap hosszú csontos karjaival az Erlikönig a gyermek után, hogyan ragadja őt meg, hogyan fojtogatja, öldöklő! Azután hallani, miként riad fel a gyermek, miként törnek elő a panaszsavai; hallani az Erlikönig csabos syrénhangját, mely lágy, édes, behízelgő! Az előadott név mű közül ez nyerte meg

Strakosch valóban művész. Az olvasás és a beazéd művésze. Hangjának ereje bámulatos. A hatalmat, mely felett rendelkezik, három tényszerűnek köszönheti

Tagolása mintaszerű. A lélegzetvételt észre venni ő nála nem lehet. Egy heves kitörés alkalmával, midőn ugyiszoval rangtek a falak, oly nagymennyiségű levegőre volt szükség, hogy azzal előre el nem láthatta magát. Hirtelen mélyen, szinte hallhatólag lélekzett, de oly gyorsan, hogy a hallgató szinte kétkedett, vajlon jól hallott-e?

Sicard.

— Almanach 1889. évi N. kiadás. Mög-
 lig nehány hete, hogy a Miksa-ath Kálmán
 által szerkesztett 1889. évi Almanach meg-
 jelent s már is a 4000 példányban nyoma-
 talt első kiadás végleg elfogyott. — E na-
 nek csaknem hihet-ten eredménye legéke-
 sebben szól az Almanach előnye mellett, a
 leginkább bizonyítja a naptár életrevalósá-
 gát. — Teljes 1889. évi bélyeggel ellátott
 alendáriumot is tartalmaz. — Annak ide-
 jén bővenben ismertettük ezen legelőkelőbb
 magyar irókból 12 elbeszélést tartalmazó
 Almanachot, most még csak annyit jegyzünk
 meg, hogy a második kiadás ára díszes,
 ranyozott egész vászonkötésben szintén
 csak 1 frt, s hogy becses tartalmánál s is-
 kes, cínos kiállításánál fogva kiválóan al-
 lamas e kötet karácsonyi ajándéku.
 — Adja Singer és Wolfner könyvkereskedése,
 Budapest, Andrássy-ut.)

